

ખનામે જહાંદાર નાં આફરી.

ધી ન્યુ ઓરફીયસ થીએટ્રીકલ કંપની.
મુનશી મહમદ હિયાહીમ "મહેસર" નો લખેલો

ખુને જુગર.

ખાચના ખેલનો દુકસાર અને ખેલના ગાયનો

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

અખદુલ રસીદખાન

એનજર ધી ન્યુ ઓરફીયસ થીએટ્રીકલ કં.
ફાલ સુકામ-ન્યાજ થીએટર-સુરત.

શા. ખુબચંદ અમીચંદના ધી સુરત "જઈન" એનજન પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં પ્રકાશક નરબેરામ બાસે છાપી, ખપાડીઆ ચઢવા-સુરત.

સવંત ૧૯૭૪. આઘતિ ૧ લી. પ્રત ૧૦૦૦ સને ૧૯૧૯.

કિંમત ૦-૩-૦

ત્રણ આના.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ નોંધ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

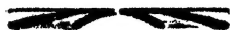
[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૦૨૨ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ખૂને ૫૦૧૨

વિષય ૨૪૬૮:૨-૪ ૬.૬૮

કીમેલ કેરેક્ટર

નવ બહાર } મહાન્યાકી શહેનદી, મીસકી મલકા, મખ્મ
 } મુરકી મલકા.

મહાસેફા.....નવ બહારકી જાનજી, ખુબારકી જાનજી

શાલીકા }
શારીફા } હમખાબ, હીલાસાજ, કી, માથુકા,

સરખમી નમીસર

સુરખીર સીપેહ } જીવે મીસરકે મકદુનવા પાથે તખ્ત
સાસાર } સીપેસાસાર

ખુંવાર } મખમુરકે ઐટે, મલકા નવઅદારકે જાનકી
તૌકીર } કુંવારી આશાદ

બાદશાહોના અમાન... મીઝકા બાદશાહ

શકૂશક..... નવઅદારકા મખુશી જલ્લાદ

કાવીશ..... સફરકાકે માતહેત જલ્લાદ

નહજ બીલ્લા }
તૌખા તીલ્લા } બેવકુફ ડોકટર

ચીરાગખાં } શરીફા, સલીમાકા અને

મશઅલખા } ડોકટરોકી બેટીઓકે ખાવીદ

ફમબાજ } શરીફા સલીમાકે આશક ડોકટરોકે નોકર
હીલા શાજ

ખુને જગર.

જી ખુલાસા તમાસા. ૬૬

કપ્રસ્તાન—મુદખીર સિપેહસાવારકા એક પુરાની, કબરસે નીકલના, ઔર અપની કદીમ શહેબદી નવખહારસે ઇનતેકામ લેનેકે ખ્યાલસે બના.

દુસરા સીન—મહેલ નઉખહારકા, ખુંબારકે ઇન-તીબરમેં દીખાઈ દેના, ખુંબારકા આના, નવખહારકા ઉસકો અપની ખ્વાહીશ પુરી કરનેકો ઠેહના, ઉસકા ઇનકાર કરના, કાવીશ નાખહારકે જલ્લાહકા આના, ઔર ખુંબારકો એક ફક્કા દેના, ખુંબારકા બના.

તીસરા સીન—સાદા લોહ, ટોકટર નઉખેખીલ્લા ઔર તૌબાતીલ્લાકા અપની દોનોં લડકીયોં, સલીકા ઔર શરીફસે, મથલખાં ઔર ચીરાગખાંસે શાદી કરનેકે લીયે

કહેના, ચાલાક લડકીયોંકા હમખાજ ઝોર હીલાસાજ દો
કમ્પોડરોંકો અપની પેશાકે પેહનાકર ખીચાહ દેના.

ચઉથા સીન—હોટલ. સફફાક નવખહારકે દુસરે
રાજદારકા નહિ વારીદ શીકારોંકી તલાશમેં આના, ઝોર
તઉકીરકા જો વંહી મુકીમહયે ચંદ રઈસોકી જમાની,
અપને ભાઇકી ખુરાઈ સુનના, ઝોર લડનેપર આમાદા
હોજના, મખમુરકા ખીચ બચાવ કરના, શમઅરૂ દહીલાકા
આના, ઝોર મખમુરકો અપને હમરાહ લે ચલનેકે લીયે
તરગીબ દેના, મખમુર યા મુદખીરકા તઉકીરકો બી,
અપને હમરાહ ચલનેપર રાજી કરના, ખુખારકા અપને
ભાઇસે મુલાકાતકો આના, સખકા જાના.

પાંચવા સીન—(કિલ્લે ખામીશકા એક હીરસા)
નવખહારકા અપની દોનોં બહેનોકે હમરાહ, મખમુર અઉર
તઉકીર અઉર જાંબાજ અઉર શહેરકે એક રઈસ કે સાથ
જો ઇતેફાકયા પ્હાં ફસ ગયા હયે, મશશુલ શરાબ નોશી
નજર આના, નવખહારકા તવકીરકો ખુશનવાકા, મખમુરકો
રૂકઇયાકા જાંબાજકો લેકર અપને અપને કમરોમેં જાના,
સફફાકકા આના, તાબ, ફસે હુવે શીકારોંકા, મજહૂકા
ઉડાનો, નવખહારકા આના, તઉકીરકો છોડ દેનેકે લીયે,

સફરકાસે કહેના, ઉસકા એતીરાજ કરના, તઉકીરકા આના,
અઉર ખુરકા પોરા નવબહારસે એહરા હીખાનેકે લીયે,
હરખાસ્ત કરના, ઉસકા હનકાર કરના, દોનોમેં બેહુશ
હોના, તઉકીરકા નવબહારકે ગાલપર નીશાન કરદેના.

છોકા સીન—(મશલખાં વ ચીરાગખાંકા મકાન)
દમખાજ વ હીલાસાજકા જનાને લીખાસમેં આના, તમામ
રાજકા ફાશ હોના, મશલખાં વ ચીરાગખાંકા, કંખોડરોંકી
ગીરફતારીકે લીયે, પુલીસકે ખુલાને બના, કંખોડરોંકા,
મશલખાં વ ચીરાગખાંકે લીખાસમેં આકર, સખીકા અઉર
ચરીફાસે શાદી કરના.

સાતવાં સીન—(કીલએ ખામોશકા દુસરા હીસ્સા)
મખમુરકા બહાલતે પરેશાન આના, તઉકીરકાબી ઉસી
હાલતમેં દાખીલ હોના, અઉર અપની કલાઇસે ખુન
નીકાલકર અપને બાઇકે નામ રૂક્કા લીખકર, મખમુરકે
દેના, કાવીશકા આના, મખમુરકે કલ કરનેકા કસક કરના,
ઉસકા આજીજ કરના, કાવીશકા મખમુરકે રેહા કરદેના,
સફરકાકા કાવીશપર ખફ્ખી બતાના.

આઠવાં સીન—(કીલએ ખામોશકા તીસરા હીસ્સા)
જસકી પુશતપર હરયાયે નીલ હયે, નવબહારકા તઉકીરકે

ઘરાયે કતલ લાના, મખમુરકા હરયાયે નીલસે તેર કર પાર
 હોતે હુવે હીખાઇ દેના, નવખહારકી દોનોં બહેનોંકા કાવીશ
 કે હાથસે અઉર તઉકીર અઉર જા'બાજકા નવખહારકે
 હાથસે મરના.

ટ્રાપ-સીન.

અંક દુસરા.

પહેલા સીન—(પુરાના ખંનડર) કાવીશ, અહિર મખમુરકા કુચ્છ મશવેરા કરતે હુવે, દાખીલ હોના, અહિર મખમુરકો મદદ દેનેકા વાઝેદા કરના, દોનોંકા જાના.

દુસરા સીન—(દરબાર) નવબહારકે દરબારમે, દરયાસે નીકતી હુક, લાસોંકી શીકાયત હોના, કાવીશકા દરોગાકે લીબાસમે, મખમુરકો નબુખી ખનાકર લાના, ખુ'બારકો તઉકીરકે કલ્લકી ખબરદેના. અહિર અપની ચા-લાકીયોંસે ઓહદયે વિજરતપર મુકરર હોના.

ત્રીસરા સીન—(દમખાજકા મકાન) દમખાજે અહિર હીલાસાજકો ગીરફતાર કરતે હુવે, ખુદ મશલખાં અહિર ચીરાગખાંકા ગીરફતાર હોજાના.

ચત્રિથા સીન—(મહેલ) ખુ'બારકા નવબહારકે પાસ તઉકીરકે કાતીલકી ગીરફતારીકા પરવાના માંગને આના, નવબહારકા મખમુરકો કાતીલ બતાના.

પાંચવા સીન—(રાસ્તા) મખમુરકા સાળીક વછર ખુ'બારકો ગીરફતાર કરાના, નવબહારકા આના, અહિર વછરકો રેહા કરદેના.

છઠા સીન—(બામ) બાદશાહ નોમાઅની લ-તીજી
આહ લકાકા, ફીરાકે ખુબારમે ખેકરાશ નજર આના.

સાતવાં સીન—(દમબાજ વ હીલાસાજકા મકાન)
મશલખાં અઉર ચીરામખાંકા દમબાજ વ હીલાસાજકા પીટ
વાનેકે લીયે, દો બદમાશોંકા લાના, મગર ખુદ પીટબના.

આઠવાં સીન—(કચેદ ખાના) મખમુરકા શીકંજેમે
જઠડે હુવે નજર આના, નવબહાર અઉર સફફાકકા આના,
મખમુરકા અપનેકા મુદખીર સિપેહ સાલાર બહીર કરના,
કાવીશકા અપને મોઢકેપર પહોંચકર, મખમુરકી મહક
કરના, વછર ઓર સફફાકકા મરના.

પ્રેપ-સીન.

અંક ત્રીસરા

પહેલા સીન—(નોઅમાનકા દરબાર) નોઅમાન અહીં નવબહારકા આના, મખમુરકા નવબહારકે તમામ રાજ અહીં બદ્દારીયોંસે નોઅમાનકો વાકીફ કરના, નોઅમાનકા નવબહારસે ઇનતેકામ લેનેકે લીયે કસમ ખાના.

દુસરા સીન—(રાસ્તા) મખમુર વ કાવીશકા આના અહીં અપની કામયાબીપર નાજકરના નોઅમાનકા સઉદાગરી લીખાસમે આના, શમઅરૂકો નોઅમાનકો અજનબી સમજકર, કીલએ ખામેશમે લેખના, બઅદમે મખમુર અહીં કાવીશરી શુદ્તુગુસે, તાકીર અહીં ખુબારકા મખમુરહીકે બેટે સાબીત હોના. મખમુરકા નવબહારસે ઇનતે કામ લેનેકે લીયે દુબારા કસમ ખાના, ખુબારકા નવબહારકો બચાનેકે લીયે ઉનકે પીછે રવાના હોના.

ત્રીસરા સીન—(ડોક્ટરોંકા મકાન) મશઅલખાં અહીં ચીરાગખાંકા ડોક્ટરોંકો ડોક્ટર અપને મકાનપર લેખના.

ચોથા સીન—(મહેલ) નોઅમાન અહીં શમઅરૂકા આના, નવબહારકા નોઅમાનકો પહેચાનકર કરલ કર ડાલના અહીં મખમુરકા નવબહાર અહીં શમઅરૂકો જહનનુમ વાસીલ કરના, નવબહારકા મસ્તે મરતે મખમુપરબી વાર કરના, મખમુરકા મરના, એક તરફસે કાવીશ જોર દુસરી

તરફસે ખુંબાર અઉર મેહલકાકા આના અઉર કાવીશપર ઉનતમામ ખુનોંકા ઇલજમ લગાના, કાવીશકા અપની બરીયતકે સુખુતમે' મલકા નઉબહારકા આમાલ નામા, જે ઉસીકે હાથસે લીખા હુવાયા, લીખાના, ખુંબારસે મોઆશી આહના.

પાંચવા સીન—(મકાન) સલીકા વ શરીફકા દમ-બાજ વ હીલાસાજકી ઝુટી મોહુખતસે આગાહ હોના અઉર અપની ગલતીસે નાદીમ હોકર મશલખાં અઉર ચીરાગખાંસે શાદી કરના.

છઠા સીન—તખ્તો તાજકી સચ્ચી હકદાર માહ-લકાકા ખુંબારસે શાદી કરકે ખુંબારકો બાદશાહ અઉર કાવીશકો વજીર બનાના, તમાશેકા ઇખતીતામ પાના.

[શએર.]

સુનેહરે કુલહે', લેકી મુલમમે સાજ, ફીતરતહે,
કીસીમે' બાપકી ઇજજત, કીસીમે' માંકી અસ્મતહે.

—(તમામ સુદ્ધ.)—

પુને અગર.

નાટકનાં ગાયનો.

(૧)

સહેલયાં-રાજક સખકા રહેમાન, ખાલીક યજ્ઞાં હયે,
તુ સુખદાન.

કરીમ હાં કદીમ હાં, કુદરત, ચમકત,
રહેમત, બરસત, હુરો ગીલમાં હેં, કુરખાન;
હરબ, તોરી હે સરદારી.....
ઇસયાંસે કબી હુમને કીનારા ન કયા,
પર તુને દિલ આબુરદા હમારા ન કીયા,
હુમને તો જહનનુમકી, બહોતકી તદખીર,
લેઝીત તેરી રહેમતને ગવારા ન કીયા;
રટત, રટત, તુહે નરનારી, ખારી ખારી જાયે હમવારી,
પાલનહારા દાતા, પહેલી તોરી શુલકારી;
કુલોકે સંગ, સોહતરંગ, ગાયે શુન, મહેશરખારી-રાં

(૨)

સહેલયાં-હોગી છનત, કરશે જમીપર,
ઉછાલેગી, કુલાહ જમી ફલકપર;
હુબુર આનેવાલી હેં ચહો.

હોગી.

રંગત શુભોષા આઇ, શાખે નેહાલ લાયે, રોન હેઠલાઈ,
સખા ઇતરાઈ, જલવાગર હોવેંગી, કરી હોગી છાત-હો.

(૩)

મથેકા ખ્યાલા ચલે, શુભલાલા ખીલે,

રંગી નશા ચહડે હાથ સખકા બહડે.

ભમ, જમકે નીસાર ચલે, આપસમેં ખ્યાર,

આપા અબરે બહાર.

ચલે મસ્તાના દીલકશ, શુભાળી ખુમાર ચહે,

શુભ જોબાર જો નવબહાર.

આલી વિકાર, હમહે નીસાર;

મયે.

(૪)

અલકા-નવ કાતીલ હું મેં, કીના વર જલલાહ, હાયે બેલાહ,

તેગ મલે ચલાહું; એક તુફાં મચાહું; લાખોંકા ખુન બહાહું

અદમકી રાહ દીઆહું;

ખંજર નશતર, ખુદસર, હરદમ, બુકતે હેં, મેરે આગે,

હસકે હેં જનો દિલસે, મુરજ હેં રોશન મુઝસે;

જલીમબી હું, આલીલબી હું, લીયમીલબી હું ખુનીબી હું;

શયેતાન, ઇનસાન, ઇમાન, હરમાન,

હરત રહા આબાહ. કાતીલ.

(૫)

ચરીફ-મેરી ઉઠતી જવાનીયે રંગે આપા,

કોઇ આવો જોખનવાપે ખ્યાર આપા.

મેરી.

હાથેમેં મહેલી, નધનોમેં મુરમા,
 તંગ અંગ્યાસે જોખનલી તંગ આયા.
 આંકે ગરદુસે લખે બામ જો મુરજ ઠયેરા
 ઉડ ગયા રંગ, ડુપટટ હુવા, શ્રીકા મેરા
 તાજ દિલ દુટ ગયા રંગને ડાલા સાયા
 ધુપ ચહેરેકી ઉડી ચાહકા બાહલ છાયા,
 કોઇ આવો જોખનવાલે પ્યાર આયા.

મેરી○

મેરી○

(૬)

નઉજ બીલલા-હયે જડા પીલેગ, યે, લડકીયાં, પીલેગ,
 ઇન્જત ગંવાયેં મજે ઉડાયેં, ચારોંકે સાથ મુદામ,
 માત, પિતાકે ફીકેર બતાયેં,
 તૌબા તીલના-રોતોંકે શીરને હરયાયે જાયેં,
 પરદેહી પરદેમેં, જરહા પકાયેં,
 લડકીયાં હયેં, દિવાલા,
 તૌબા તૌબા બારી તઆલા,
 હયે, ખુદા તુ એક, તુ, લડકીયો, દેનેક,
 ઉસકે એવજ કરે, શેખ સદ્દોકી લેટ.

હે-

(૭)

અબ-શાદમાંહે, દિલ હજાર, પ્યારીકે પ્યાર બામુરાદ,
 તૌનઉજ બીલલા-

હૌં, ખુશીકી જાખજા, તુહારી મજલીસેં,

શરીફા શલીફા—

બીબયાં મીલી હે', કયા, નાજનીનો ગુલ અઢા,
દમબાજ હીલાસાજ—

બકે ચહાંસે લેહ અજબુલેગા સખ,
નહિજ બીદલા—

લાઈસે બહડકે ચાહના, બેટીસે બહડકે દેખના,
તૌબાતી—

ઔર ન કોઈ બીયા હના, દિલસે ઈનહે' નીબાહના,
દમબાજ હી.—

અખબાજાન, ચહ ફરમાન, દિલસ હમ બબાયે'ગે,
સખ—

હુયે ખુશી સખહીકા હો ગયા નીકાહ, નીકાહ,
,, આમીન, આમીન, આમીન,
હામાદ, જરદાર, મીલે તરહાદાર, શાદમાં

(૮)

સહેલયાં—

કારી કારી છાઈ ગરદુ'પે કટાર, સારે ઉડાવ, ગીલાસ, હાંરે
મતવારે ઉડાવ ગીલાસ, કારી.
કોઈ, રંગીલા, રસીલા હો, સાકી, બુજે ફીર રીનદોંકી.
મતકી ખ્યાસ, કારી.
મહેશર બપાહો ખીરામે અદાપર, રહેમતસે મયેકશ નીરાસ કાકા

(૯)

દમખાજ હીલા—

જરા નખરાતો દેખો બનઠનકે આયેહેં નાજસે,
પ્યારી મુછોંકે બહલે ગેમુહેં ઠાલે અંદાજસે,

હીલાસાજ—મેરી અનવટકે સદકે,

દમખાજ—ધુંપટકે લટકે,

હીલા દમ—

ખોસા, બે લેંગે, ફીલા જખ હોયેંગે, આયેગી
કયા બહાર.

હીલાસાજ—હાયે, હાયે,

દમખાજ—હૃં, હૃં,

હીલાસાજ—જ, મુઠ,

નખરા

દમખાજ—મેરા મીયાં ચીરામ હે, રંગીલા,

હીલાસાજ—મેરા મશઅલહે બાંકા સજલા,

દમખાજ—ચલો મુસરાલલી આ ગઠ,

હીલાસાજ—બેહન, શાદી ચહે અમી હુઠ;

દમખાજ—નીકાહ મરદોંસે મરદોંકા ખુબ હો ગયા,

હીલાસાજ—શૌહર દોનોકે, આયેંગે અબ,

દમખાજ—પુરા પારટ બનયેંગે હમ,

મેરી.

(૧૦)

ચી. મશી.—હુવે કુટે ઢાલ, ચલો પાંજરા ચોલ,

મશલખા—બંદરમા મીધારી,

ચીરાગ—રહે ગયે મદારી,

કુટે

મશાલ—જોરતોંસે હારગયે, બાણ ગેર લેગયે,

ચીરાગ—શાદીવાલે ચલે ગયે, છડે બાધ રહે ગયે,

મશાલ—જોર લે ગયે બેડોલ,

ચીરાગ—ઉનકી મુરતમેં લાહોલ,

મશાલ—હાયે, હાયે, અબ કીસબના,

ચીરાગ—મુસરા સાસ અબ કીસકો કહેના

જોર.

(૧૧)

અહેવાયાં—

સનનના, સોહે સંવરયા શામ,

પ્યારે પ્યારે નૈનોંપે વારી વારી બહિં

સનનના.

તાક જમાવે મોરા છયા હુમાવે,

નૈનોંકી લાગી કટરયા શામ,

બવ હટો મત બૈયાં મરોડો,

નધનોંકી લાગી કટરયા શામ,

પ્યારે પ્યારે નધનોંપે વારી વારી બહિં,

સનનના.

એકતો હલે પીયા મુખડેપે આંચલ,

દુજે હીમાવે ઉંમલયા શામ,

તીજે ભરે મોરી છત્તામેં ચુટકી,

કયા બહુ હાલે સંવરયા શામ,

યારે પ્યારે નધનોંપે વારી વારી બહિં.

સનનના.

(૧૨)

ચીરાગ—રહે બહોત દિનોતક મવાલી,
 કાઈ બીવી કરે અબ નીરાલી,
 છસકા ખાનદાન હો સબસે ખાલી,
 ઇંગલીશ, મેકબહો, ન્યુ ફેશનવાલી,
 બેટા તુમ્હો બુલ ઢપાલી,
 બકે લાવ કાઈ પાનવાલી,
 ને કે અરમતસે હો સાફ ખાલી, થઇ,
 નેરૂપર બચેવાલી, નેરૂ લાઉંગા ચઉદા બરસકી,
 (આ...છી.) (નેરૂ)
 કયેસા બેવફા છીકાહે (આ....છી)
 હાથે નાક કરૂં તેરી નકટી
 બદશગુની છીકાંસે કરી, હોતી,
 જાપડી, છીકાંસે હો ગઇ ખાત્રી. રહે

(૧૩)

અલીકા—કહીં અકક તુમ્હારી, દુટ્ટે ન સારી,
 બુલે, ન ખોપડી તીસમારખાં,
 હુમેહ, હુ-ચાકે દાદા, ઉનકે પરદાદા,
 જંગપર આમાદા, મારતેખ
 ખતી,
 ઠીક રહેતી હો અથે મેરી મુરગી,

તુમ દોનોંહો છાકટે જનવર, મુવે જાપાની મુરજે, દોનોં.
 બોલ કુકડુંકું, તુ, કુકડુંકું, તુ કુકડુંકું, કહી.

(૧૪)

માહલકા—

અયે, સોજે જાગરસે જલે મન મોરા,
 કર નાહી નીગોડી રતયાં,
 મુઘ ઝેરી રતયાં. મુઘ ઝેરી રતયાં, અયે.
 ઘડકે છતયાં સદા, અરે હારે ખુદા,
 નહીં માને પીયા, નહીં માને પીયા,
 વહાં, જો આવે સમયાં, કાઝું ગરે જમયાં અયે.

(૧૫)

સહેલયાં—

અયસે મનહર દિલખર મીલે નૌજનાં,
 જસકે આગે, શરમાયે ચંદ્રમાં. અયે.

માહલકા—મોહિ કલપાવના

સહેલયાં—એજ શરમાવના,

માહલકા—જ્યા યું જલાવના

સદમે મેરે જાગરમે હજારોં પ્યાંકે હે
 રોશન ચીરાગ જાતનેહે, દાગે ને હાંકે હયે;
 જલવે મેરી નીગાહમે કોનો મકોદેહે
 મુખસે કહાં છુપાગે, બોલો અયસે કહાંકે હયે;

સહેલયાં—ઉઘ ઉઘ સખ રાજ જાન ગઘ,

મતલબ પહેચાન ગઇ.

ઉલટતસે હારે ન જોનળ,

(૧૬)

સહેલયાં—કહી, લયકે, ન, કાંવલી કમરયા, ઓ મુંદરયા
રકખો, નહુન્નાસો જોખના, આંચલકી આડમે,
મારે ન કોઇ નજરયાં,

માહલકા—

છેડો, ન, મોહે, ગુઇયાં સતાવ, જાવ જાવ, નહીં બનાવ
તુમ્હેં મીલે, પપઇયાં, જપઇયાં, નીડરહો ખુશી મનાવ

સહેલયાં—

પુરકતકો ટાલીયે, મનકો, બહે લાઇયે, દીલ બરયાં,

ચીરાગખાં મશાલ—

દેખો, કીસ્મતકા ખેલ, ચલી ઝંઝટકી રેલ, સારે ગાઉમે
નહીં માઅલુમ, ટીકટકા નંબરબી, ગયા ટીકીટ,

ગઇ સાથ ઔરતલી,

અવ્વલ આખીરકે હો ગાડ, જોરૂ લેગય બદખત, દેખો.

ચીરાગખાં—પંખાબસે માલગાડી જોઆઇ, અફગાની, કોસે
વંહો ભર ભરકે લાયે,

મશાઆલખાં—હમને ખરીદે, હમે, ઉનસે પટગયે,

લડા, જંગજનયે, આકર, પહે, પંખાબ મેલ,

ચહલી ઉલટતકે મંડવેયે છલકતકી ખેલ દેખો.

(૧૮)

ચીરાગ મશાલ—

દેખો, ચલો ચલકર ન, ચાચેગે, તીગનીકર નાચ,
 દોનોં સુસરે મચાચે'ગે, શોરો પુકાર હાં, હાં,
 મેં, હું, સંડા, પુરા સુસટંડા, ઉડાઉ ઝંડા, ફેડું
 સખ બંડા.

દોનો હયે' ગંવાર હાં, હાં,
 દીખાઉં, અખ હાઉં, શીર ખાગિં દુષપાઉં,
 ખુમ ગડખડ કરૂં જા કે ઝગડા કરૂં,
 સરપે ખીચકે માડૂં, સપાટ, હા, હા, હા, હા, હા, હા, હા, હા,
 હા, હા, હા, હા, હા, હા, હા, દેખો

(૧૯)

સારીફા, સલીમ—

મીલે દોનોંકા ભુકે બંગાલી,
 ન તો ધરમે' હે, લોટા, ન ચાલી,
 દુટા, હુકકા, ઓર દુટી હે નાલી,
 મીલે અચ્છે જંદુલમેન હપાલી,
 નતો પતલુન, ન વાસકુટ, જ ટાંધકાલર,
 બકતે હરવકત રહેતે હે', ચહે', ડાંટ કીપર,
 કીનસે કીસમત લડાકે હુવે દોનો મેડ,
 જુની મમ્માહે, ઓર પાકીટહે ખાલી,

મીલે

(૨૦)

સખ—હયે, હોશયાર તરહાદાર સારે ચાર

ચીરાગ મશઅલ—જમારંગ, હુવા ઢંગ નીકાહકા

સલકા સરીફા—હાયે નાકકટી અખ્યા

નઉજબીદલા—કાલા, મું હોવે દોનોંકા

ચીરાગ મશઅલ—શાદમાન, શાદમાન

સખ—

હુમ્ શાદિ, ખાના આખાદી, સખહયે જોર પધસેકા
નઉજબીદલા—

દામાદ ફરખે મીલે, પધસેવાલે, હુમ પુરી મુરાદ,
ફા સલીકા—

હાયે કંમપોડર ખે ચારે, જાકે, પહોંચે હોંગે જોલ
ચીરાગ—અરે રોના છોડો, ઝકકી લોકો

કચેસે ડાકટરહે તૌખા

નઉજબીદલા—ગોલી મારો ચાર, હોશયાર તરહાદાર.
તૌખાતાદલા—

તમામ શુદ્ધ.

